

کیفیت شناسی واژه زقوم در قرآن با تکیه بر مفسرین فریقین

محمد مهدی کریمی نیا^۱، محمدرضا ایزدی^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۲ دانش آموخته کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

^۳ دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، پژوهشگر و مدرس دانشگاه

چکیده

هر زقوم- درختی بدمنظر- تلخ مزه- بد بو و جز زشت ترین درختان محسوب شده، درختی است در جهنم که دوزخیان از آن خورند- پرده برداری از هویت گیاهی که در قعر جهنم رشد کرده و احتمال دارد مرزوق خیلی از اشخاص گنهکار- به عنوان غذای اصلی آنان شود - اهمیت و ضرورت دارد- جستار پیشه رو با روش توصیفی- تحلیلی به مسئله مد نظر پرداخته- نتیجه آنکه: برخی اعتقاد به انحصاری بودن گیاه بر اقشار خاص دارند- گروه خاصی از علماء، شجره ملعونه ذکر شده در قرآن را با زقوم جبهه گیری کرده اند، قسمی از مفسران اصرار بر تعدد بذیری آن در جهنم دارند- برخی به بررسی جنسیت آن پی بردند و بعضی از کتب تفسیری، شکوفه های درختی زقوم را به نمادهایی همچون- نفرت- قباحت و برخی به مارهای افعی وصف- عده ای هم به مرتبط ساختن آن با خرما یمنی و آفریقایی بسنده کرده اند.

واژه‌های کلیدی: قرآن کریم، مفسران، درخت زقوم، شیره، خرما، عطش، مار